

ügyvédi kamarák küldötték be a felsőházba. Meghalt 1929 márc. 10-én.

Szunyog Mihály dr., v. országgyűlési képviselő. 1878 szept. 23-án született a somogy megyei Inám-pusztán. Középiskolai tanulmányait a pécsi róm. kath. cisztercita főgimnáziumban végezte. A budapesti egyetemen a jogot hallgatta, de közben ugyanekkor Bécsben a kereskedelmi akadémiára is beiratkozott, ahol az egyéves tanfolyamot kitűnő eredménnyel abszolválta. Három évig a Magyar Általános Hitelbanknak tisztviselője volt, majd Budapesten, 1906-ban ügyvédi irodát nyitott. Közben hírlapírói tevékenységet is fejtett ki. Hosszabb utazást tett a nyugati államokban, elsajátítván ugyanekkor a német nyelven kívül a francia, angol és olasz nyelvet is. A világháborúban mint tartalékos főhadnagy csaknem négy évig teljesített katonai szolgálatot, amely időnek nagy részét az első harcvonalban töltötte el. Vitézségeért több kitüntetésben részesült. Az országgyűlés képviselőházában a mátészalkai kerületet képviselte.

Szupics Dezső, volt országgyűlési képviselő. 1852 nov. 28-án született Tabon. A jogot Pápán és Budapesten végezte. Ügyvédi vizsgát tett s Tabon nyitott ügyvédi irodát. Élénk működést fejtett ki Tab város társadalmi és gazdasági életében is. A kilencvenes évek végén elnöke volt a tabi szabadelvűpárt végrehajtó bizottságának. Az 1910-iki általános választásokon a tabi kerület választotta meg nemzeti munkapárti programmal képviselőnek.

Szurday Róbert (*szurday*), felsőházi póttag, volt kormánybiztos. 1877 márc. 7-én született Budapesten. Középiskolai elvégzése után Mülhausenben a textil-

technikai főiskolán a fonó- és szövőtanfolyamon szerzett diplomát, majd hosszabb ideig Németországban és Angliában folytatott gyakorlatot. Manchesterből Amerikába ment ahol a legnagyobb pamutcégeknél dolgozott.

Tanulmányai bevégeztével nagy földközi utat tett. Hazatérve 1900-ban utazásáról több cikket és „Kina” címmel is-

meretterjesztő darabot írt, amelyét az Urániában mutattak be. Itthon a Magyar Pamutipar r.-t vezetését vette át s e vállalat élén áll most is. A háború alatt a közös hadügyminisztériumban volt beosztva a magyar ipar képviselőjében, mint kormánybiztos. Mint a m. kir. központi statisztikai hivatal szakosztály-elnöke kereskedelmi főtanácsosi címet kapott. A Magyar Nemzeti Bank főtanácsosa. A GyOSz részéről választották meg felsőházi póttaggá.

Szurmay Sándor báró, vitéz (*uzsoki*), volt honvédelmi miniszter. 1860. december 19-én született Boksánbányán, Kraszószerény vármegyében. A Ludovika

Akadémia elvégzése után hadnagy lett a 8. honvédgyalogezredben. 1898-ban nevezték ki őrnaggyá, 1905-ben, mint ezredes átvette a 20. honvédgyalogezred parancsnokságát. 1907-től a honvédelmi minisztériumban volt cso-

portfőnöki rangban, a világháború kitörésekor, mint altábornagyot, államtitkárrá nevezték ki, majd 1914 novemberében, mint a 38-ik honvédgyaloghadosztály parancsnoka a harcterre ment, ahol csakhamar az üngvölgyi hadseregcsoport parancsnokságát vette át és 1917 februárig e minőségben és mint hadtestparancsnok működött. Se regtestével kiverte az oroszokat a magyar földről, Homonna vidékéről, továbbá Uzsoknál és Bártfánál, majd a limanovai sulyos harcokat döntötte el sikeresen, hátbatámadva az oroszokat, 1915 januárban pedig újra kiverte Uzsoknál a benyomult orosz csapatokat. A leg-sulyosabb védelmi harcokat vívta meg 1915 március és április havában a Przemyśl eleste után felszabadult orosz tömegekkel a Kárpátokban. Az 1915-iki tavaszi győzelmes offenzíva harcaiban sikeresen vett részt és Szogalnál orosz földre nyomult. 1917 februárban a Tiszakabinetben honvédelmi miniszterré, majd később gyalogsági tábornokká nevezték ki. A honvédelmi tárcát a későbbi Esterházy- és Wekerle-kormány tagjaként is megtartotta. Hadiérdemeiért, többek között, az I. oszt. vaskoronarenddel, az I.

